

Det är handbollen som gör OS intressant

Publicerad: 8 augusti 2016

Författare: Mikael Mjörnberg

De olympiska spelen är igång. Vi förväntas bli exalterade av en mängd idrotter som väldigt få annars bryr sig om. Men mitt i sammelsuriet av simning, cykling, kanot och värja är det trots allt handbollsturneringen som är kronjuvelen.

Jag förstår inte poängen med OS.

Eller förlåt, det är klart att jag förstår poängen. Jag vill på intet sätt förringa de fantastiska atleter som får chansen att visa upp sig på vad som för dem är den största arenan. De som får chansen att vinna de mest prominenta tävlingar de någonsin kommer ställa upp i.

Men jag förstår inte den publika poängen med OS. Att medier och gemene man plötsligt är så oerhört upphetsade.

För mig är det orimligt att det plötsligt ska vara intressant med skytte, konstsimm, cykling, vattenpolo, fäktning och allt vad det nu är som står på programmet bara för att sporterna under några veckor samlas under samma tak. Jag kan inte, som så många andra, uppståda intresse för sporter som jag inte bryr mig om alls under fyra år, bara för

att de ingår i OS.

Jag intresserar mig helt enkelt inte för de olympiska spelen i Brasilien.

Med ett undantag naturligtvis.

Det har alltid varit något visst med olympiska handbollsturneringar. Jag är gammal nog att bli nostalgisk över tiden när "Bengan Boys" gjorde oss till en stormakt inom sporten, jag blir glad bara av att höra rösterna från firma Perlskog och Hellgren och minns att jag rent av satt uppe mitt i natten för att specialstudera det amerikanska spänstfenomenet Darrick Heath som då var på väg till Elitserien (där han sedan aldrig gjorde något större avtryck) under OS-turneringen i Atlanta 1996.

Så mitt i det allmänna ointresset känner jag ändå en ganska stor upphetsning över handbollsturneringen trots att de svenska medaljchanserna väl, om vi ska vara realistiska, är ganska begränsade.

Jag hade inte möjligheten att titta när damlandslaget gjorde processen kort med Argentina (31-21), men gårdagens premiärmatch för herrarna mot Tyskland gav mersmak. Minst sagt.

Inte för att 29-32 var något särskilt upplyftande resultat efter en heroisk insats mot ett gäng riktigt skickliga tyskar, men de speltekniska detaljerna var av riktigt stort intresse i OS-premiären. Inte minst domarnas tuffa nivå där de tidigt klev in och visade att de går in för att stävja det allra mest brutala försvarsspelet (som tyskarna annars visat sig väldigt bra på) i den här turneringen. För att inte tala om det taktiska greppet att i samband med utvisningar (inte helt lyckat vid alla tillfällen så här i turneringsstarten) plocka målvakten och på så sätt upphäva eller öka på det numerära under- och överläget.

Framförallt Tyskland gjorde det på ett konsekvent och högintressant sätt som jag gärna skulle se flera lag i allsvenskan ha modet att efterapa konsekvent i höst. Även om jag har svårt att se det ske.

Men framförallt är det så klart intensiteten som jag ofta kan sakna i svensk klubblagshandboll som skapar den där magin som de individuella insatserna sedan spär på. Julius Kühns mäktiga distansskytte, Mattias Zachrissons pardonlösa skytte från kanten och Jerry Tollbrings smått magiska straffskytte. Det var mycket som glädde i OS-premiären.

Det blev förlust, men det känns ändå som att vi, även om vi är långt ifrån några medaljfavoriter, har ett svenskt landslag som kommer kunna mäta sig och klara sig bra

i den här turneringen.

Så okej, det är ganska kul med OS trots allt.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/det-ar-handbollen-gor-os-intressant/>